

Pokaz filmu „Barbara” w ramach XV edycji Przeglądu Filmowego „Kino w PRL – PRL w kinie” – Warszawa, 23 lutego 2016

Zapraszamy na XV edycję Przeglądu Filmowego „Kino w PRL – PRL w kinie”.

W obecnej edycji proponujemy przyjrzeć się współczesnemu filmowi historycznemu. Wcześniej koncentrowaliśmy się na filmach powstałych przede wszystkim w okresie PRL-u, będących specyficznym świadectwem tamtej rzeczywistości: odzwierciedleniem autentycznego życia, przetworzonego jednak przez ideologiczne i polityczne widzenie świata. Teraz chcielibyśmy pokazać, jak współczesne kino historyczne – polskie, ale także i światowe – podejmuje interpretację takich tematów, jak np. postawy i zachowania człowieka w warunkach ekstremalnych, stosunek społeczeństw w państwach okupowanych przez Trzecią Rzeszę do Zagłady Żydów, realia życia w państwach bloku komunistycznego w okresie zimnej wojny, czy rozrachunek z nazistowską i komunistyczną przeszłością. Oprócz produkcji fabularnych, pokażemy także materiały Polskiej Kroniki Filmowej.

Przeгляд adresowany jest przede wszystkim do młodzieży szkół ponadgimnazjalnych i może stanowić interesujące uzupełnienie realizowanych we współczesnej szkole celów edukacji humanistycznej. Przy wyborze filmów staraliśmy się kierować możliwością ich wykorzystania podczas egzaminu maturalnego z języka polskiego w nowej formule, sprawdzającej umiejętność analizy i interpretacji różnorodnych tekstów kultury, np. filmu.

Mamy nadzieję, że spotka się on również z zainteresowaniem nauczycieli historii, języka polskiego i wiedzy o społeczeństwie oraz studentów kierunków humanistycznych. Wierzymy, że przegląd pomorze zrozumieć skomplikowaną historię XX w.

Tradycyjnie przed każdym spotkaniem odbędą się prelekcje, które wygłosi prof. Jerzy Eisler (IPN, Instytut Historii PAN).

Udział w przeglądzie będzie potwierdzony pisemnym zaświadczeniem.

Proponujemy 6 spotkań odbywających się w „Kinotece” w Pałacu Kultury i Nauki, raz w miesiącu, we wtorki od godz. 11.30 do 14.00.

Informacje i zgłoszenia:

Sławomir Stępień, tel. (22) 860 70 50, slawomir.stepien@ipn.gov.pl

Najbliższe spotkanie odbędzie się 23 lutego br. (wtorek)

Temat:

Dylematy moralne w państwie totalitarnym

Projekcja:

Polska Kronika Filmowa (1989) oraz film **BARBARA**, reż. Christian Petzold, prod. Niemcy 2012

Wykład: prof. dr hab. Jerzy Eisler (IPN, Instytut Historii PAN)

Niemiecki kandydat do Oscara (2013). Film nagrodzony i nominowany: Srebrny Niedźwiedź na MFF w Berlinie (2012), MFF w Stambule (2012), MFF w Moskwie (2012), MFF w Karłowich Warach (2012), MFF w Melbourne (2012), MFF w Valladolid (2012), MFKN w Buenos Aires (2012).

Lato 1980. Barbara, świetna lekarka, zostaje zesłana z Berlina do małego szpitala, gdzieś na północnych peryferiach wschodnich Niemiec. To kara za to, że ośmieliła się złożyć wniosek o wizę wyjazdową do RFN, gdzie czeka na nią jej kochanek Jorg. Mężczyzna planuje ucieczkę Barbary, ale zanim uda się ją zorganizować, musi ona odnaleźć się w zupełnie nowych warunkach. Pełniąc obowiązki dziecięcego chirurga jest skrupulatna i pełna troski o pacjentów, jednak swoich kolegów z pracy traktuje z dystansem. Barbara wie, że ten szpital to tylko chwilowy przystanek, a jej przyszłość jest zupełnie gdzie indziej. Spokoju nie daje jej tylko kierujący placówką Andre. Od początku obdarza ją zaufaniem, dba, by czuła się jak najlepiej w nowym miejscu i często się do niej uśmiecha. Kiedy kryje ją w sprawie Sary, młodej dziewczyny, która uciekła z obozu pracy przymusowej, Barbara zaczyna się zastanawiać, czy przypadkiem Andre nie jest współpracownikiem policji politycznej Stasi? A może po prostu zakochał się? Andre też wcześniej został zesłany, też dobro pacjenta jest dla niego bardzo ważne. Im bliżej dnia planowanej ucieczki na zachód, tym większe obawy zaczyna mieć Barbara. Czuje, że traci kontrolę. Nad sobą, nad planami, nad swoimi emocjami...

„Barbara” to opowieść o ludziach, którzy poznają się w stanie najwyższego napięcia; o prawdzie, która istnieje tylko z powodu kłamstwa; o miłości, która obawia się samej siebie oraz wolności: odejścia lub pozostania. To opowieść o odwadze, słusznych wyborach, szlachetnym poświęceniu i budowaniu życia od nowa, na gruzach przeszłości.

Reżyser: „W filmach z ostatnich lat Niemcy Wschodnie często jawią się jako całkiem wyprane z kolorów. Zero barw, brak wiatru, tylko szarość przejścia granicznego i zmęczone twarze ludzi. Nie chcieliśmy przedstawiać portretu uciskanego narodu, a następnie zestawiać go z miłością jako niewinną, czystą i wyzwalającą siłą. Nie chcieliśmy żadnych symboli. Chcieliśmy uchwycić w naszym filmie taką specyficzną przestrzeń między ludźmi, ze wszystkim, co stworzyła, ze wszystkim, co uczyniło ludzi tak nieufnymi, ze wszystkim, w co ci ludzie wierzą i co muszą zaakceptować”.

Jak pisał jeden z krytyków: „Christian Petzold, jeden z najciekawszych niemieckich artystów średniego pokolenia, portretuje lekarkę, która za próbę wyjazdu z NRD, zostaje przeniesiona karnie z renomowanej, berlińskiej kliniki do prowincjonalnego szpitala. Petzold świetnie buduje atmosferę. Duszną, odrzucającą. Tworzy świat, w którym wciąż czuje się na sobie cudze spojrzenie. Woźnej, sąsiada, kolegi z pracy. Nikomu nie można ufać. Ten klimat wiecznego braku zaufania i podejrzliwości widać chociażby w niepewnym otwieraniu drzwi, czy w wyglądnaniu na ulicę zza firanki. Jego NRD to stała kontrola, siatka donosicieli, nieustanne najścia Stasi. Wszelkie szczere uczucia bohaterowie tłumią, swój krzyk ukrywają wśród meblościanek i warkotu rozklekotanych wartburgów. Odtwórczyni głównej roli dobrze oddaje alienację kobiety w społeczności, z której wyparowały wszelkie więzi. A jednak i tu jest nadzieja. Lekarka właśnie na prowincji uczy się elementarnej empatii, rodzi się w niej pragnienie zbliżenia do ludzi oraz chęć bezinteresownej pomocy innym. Petzold pokazuje, że kompromis nie zawsze oznacza wyrzeczenie ideałów. Reżyser unika idealizacji Zachodu i demonizacji Wschodu, nie sięga po utarte klisze. W jego obrazie nie ma postaw i wzorów. Są pojedynczy ludzie – z ich wyborami i próbami przetrwania w totalitarnym państwie”.

Występują: Nina Hoss, Ronald Zehrfeld, Jasna Fritzi Bauer, Mark Waschke, Rainer Bock.

Kolejne spotkania:

Czy pojedynczy człowiek może zmienić bieg historii? – 22 marca 2016

Polska Kronika Filmowa [10 min.]

JACK STRONG, reż. Władysław Pasikowski, prod. Polska 2014 [120 min.]

Film nagrodzony: Złote Lwy na FFFF w Gdyni (2014), FFP w Chicago (2014), Orzeł na PNF (2015).

Występują: Marcin Dorociński, Maja Ostaszewska, Patrick Wilson, Oleg Maslennikov, Dimitri Bilov, Dagmara Domińczyk, Ireneusz Czop, Mirosław Baka, Zbigniew Zamachowski.

Niedokończony rozrachunek z przeszłością – 19 kwietnia 2016

„Wizja lokalna”, real. Janusz Kidawa, Polska 1965 [10 min.]

ANIOL ŚMIERCI, reż. Lucía Puenzo, prod. Argentyna, Francja, Hiszpania, Niemcy 2013 [90 min.]

Argentyński kandydat do Oscara (2014). Film nagrodzony i nominowany: Goya (2014).

Występują: Àlex Brendemühl, Natalia Oreiro, Diego Peretti, Elena Roger, Florencia Bado.